

Nr 343

Av herr **Johnsson** i Kastanjegården m. fl., om *uppflyttning i högre lönegrad av vissa länsbostadsdirektörstjänster.*

I bilaga 7 till statsverkspropositionen föreslår chefen för socialdepartementet under avd. F Bostadsbyggande m. m. punkt 3 Länsbostadsnämnderna: Avlöningar bl. a. att två länsbostadsdirektörstjänster uppflyttas från Ce 31 till Ce 33.

Till grund för departementschefens förslag ligger en av bostadsstyrelsen efter verkställd utredning gjord framställning, att de 17 länsbostadsdirektörsbefattningar, som för närvarande äro placerade i Ce 31, skola flyttas upp till Ce 33.

I sin framställning har bostadsstyrelsen bl. a. erinrat om att, då länsbostadsnämnderna år 1948 började sin verksamhet, länsbostadsdirektörerna i sju län — Stockholms, Göteborgs och Bohus, Kopparbergs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län — placerades i lönegrad 31 och återstående länsbostadsdirektörstjänster i lönegrad 29. I samband med den allmänna tjänsteförteckningsrevisionen ha tjänsterna sedermera uppflyttats till resp. Ce 33 och Ce 31.

När det gäller löneställningen för chefstjänsterna vid de statliga länsnämnderna liksom för andra statliga chefstjänstemän ute i länen har utvecklingen undan för undan gått från en med hänsyn till respektive läns storlek differentierad lönesättning mot en enhetlig lön för samtliga chefstjänstemän inom samma kategori. De undantag, som på sina håll alltjämt förekomma, inskränka sig i allmänhet till att vederbörande tjänstemän i Stockholms och Göteborgs och Bohus län placerats något högre samt på Gotland lägre än motsvarande tjänstemän i övriga län. Sålunda kan erinras om att samtliga lantbruksdirektörer äro placerade i lönegrad Ca 34 och att länsarbetsdirektörerna, på ett enda undantag, hänförts i lönegrad Ca 33. Beträffande andra grupper av statliga chefstjänstemän ute i länen kan erinras om att vägdirektörer och länsarkitekter hänförts till en och samma löneställning oberoende av länets storlek. Beträffande länsbostadsdirektörerna har däremot utan närmare motivering en differentierad löneställning tillämpats, och enligt förslaget i den åberopade propositionen skulle icke ske någon annan ändring härutinnan än att ytterligare två länsbostadsdirektörstjänster uppflyttas till den högre lönegraden. Ett bifall till departementschefens förslag skulle innebära att 9 länsbostadsdirektörer placeras i Ce 33 och 15 i Ce 31.

Anledningen till att man på andra områden genomgående övergått till enhetlig löneställning för varje kategori av chefstjänstemän inom länsför-

valtningen får väl i första hand anses vara den, att kvaliteten på det arbete dessa chefstjänstemän utföra är likartad även om antalet ärenden kan variera länen emellan. En större arbetskvantitet kompenseras ju vidare i allmänhet genom att chefstjänstemännen i de mera arbetstyngda länen få ett större antal medhjälpare av olika slag. En chefstjänstemans löneställning motiveras för övrigt av att han har att leda och dirigera arbetet inom sitt förvaltningsområde och att det är han som har att taga ansvaret för att arbetsuppgifterna fullgöras. Sistnämnda förhållande talar även det för en odifferentierad lön. Mot en differentierad löneställning kan även anföras, att den framstår som obillig och orättvis gentemot de chefstjänstemän, som komma att tillhöra den lägre lönekategorien. Det kan för övrigt lätt inträffa att en chefstjänsteman i ett län, där den lägre löneställningen tillämpas, har högre kompetens än en kollega i ett län med högre löneställning, och för sådant fall framstår orättvisan i den differentierade löneställningen i klar belysning. Slutligen bör påpekas, att den differentierade löneställningen kan medföra sämre rekrytering inom län med lägre löneställning. Systemet med differentierade lönegrader för länsbostadsdirektörerna är således enligt vår uppfattning icke motiverat och det måste dessutom uppfattas som orättvist gentemot de befattningshavare, som komma att hänföras till den lägre löneställningen.

Såsom framgår av bostadsstyrelsens utredning och framställning har genom en fortgående överflyttning av arbetsuppgifter från styrelsen till länsbostadsnämnderna arbetsbördan för nämnderna från 1948 undergått en väsentlig ökning såväl kvantitativt som beträffande de enskilda ärendenas betydelse, därvid vi närmast syfta på överflyttningen till länsbostadsnämnderna av ärenden rörande belåning av flerfamiljshus. En jämförelse av länsbostadsdirektörernas löneställning med länsarbetsdirektörernas och lantbruksdirektörernas måste därför anses fullt motiverad.

Under återopande av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att även de länsbostadsdirektörstjänster, som enligt propositionen skulle kvarstå i Ce 31, uppflyttas till Ce 33.

Stockholm den 18 januari 1956

Per A. Johnsson

i Kastanjegården

Anders Pettersson

i Dahl

Thure Andersson

i Ronneby

Fritz Börjesson